SENZILLAMENT
núm. 14
Gener 2013

LA LLUM AL FINAL DEL TUNEL ÉS UN TREN QUE VE DE CARA

PIGS (porcs) és l'acrònim que designa els països de la perifèria (Portugal, Irlanda, Grècia i Espanya – i ara amb Itàlia GIPSI: gitano) que, a Europa, estan patint de forma més evident la crisi econòmica. Aquests noms són una mostra de la imatge que es té d'aquests estats des de l'exterior, i que no difereix gaire de l'autoretrat que se'n fa des del seu interior. En contraposició hi ha alguns països que es posen com a model del que s'hauria de fer. Principalment Alemanya que és venerat com el déu de les exportacions, i els Estats Units on es considera que s'ha sabut afrontar la crisi amb diligència des del principi, prenent les mesures que calia per aturar el cop i permetre una recuperació molt més ràpida.

Si canviem la perspectiva i enlloc de mirar aquests països a través del PIB ho fem des d'un punt de vista social veurem que aquesta bonança ho és només per alguns. Els Estats Units és un del països que menys redistribueix la riquesa a través dels impostos i ajuts socials, i aquest és un dels motius pels que el 15% de la població és pobra (46 milions de ciutadans, un Estat Espanyol sencer); això el converteix en el quart pitjor país de l'OCDE en termes de pobresa. I, pel que fa als drets laborals, als Estats Units aquests depenen bàsicament de la voluntat de l'empresari sense que les lleis donin quasi cap força als treballadors per defensar-los, per això no estan garantits per exemple la baixa maternal, les vacances pagades, ni els dies d'assumptes propis (El Periódico 31/10/12).

Pel que fa al cas alemany podem destacar els famosos minijobs que han precaritzat el 25% dels contractes ja que hi ha 7,3 milions de treballadors (tota una Catalunya), el 66%

dones, amb un sou que no pot superar els 400 € (aproximadament entre 5 i 7 € l'hora) i amb una cotització tant baixa que les condemnaria a una pensió de menys de 200 € (3,11 € per any treballat). D'aquesta manera, el suposat estalvi d'avui comportaria un augment de la despesa social o de la pobresa d'aquí uns anys. De fet, actualment més de 700.000 pensionistes realitzen ja minijobs, molts d'ells per complementar unes pensions que van a la baixa (1.035 € de mitjana l'any 2000 i 953 € l'any 2011). (Público 28/8/12 i El País 28/3/12)

No hi ha miracles econòmics, hi ha capitalisme. Quan es parla de sortida de la crisi es fa referència a les bones condicions per a l'exportació i la recuperació dels beneficis empresarials, que es produeixen a costa dels drets, els salaris i la major explotació de la classe treballadora; els països modèlics pel capital no poden ser-ho també pels treballadors.